

શાહે વૈચાખ્યપત્ર (૨૦૨૧.)

મુસાનિનહ

શમ્સુલ ઉલમા, મુફસ્સિલલુ કુરાયાન, મૌલાના
સૈયદ મીરાંજી આબિદ ખુદમીરી સાહબ

નાઝિમ

મર્હમ કારી અબ્રુરહીમ ભિયાંભાઈ પાનવાલા “આરિક”

સિટીકિયા એકેડમી-ડલોઇ (ગુજરાત)

૧૯૮૧

New
Edition

ન્યૂ સિટીકિયા એકેડમી-ડલોઇ (ગુજરાત)

૨૦૨૦

બિસ્મિલ્હાહિરક્ષાનિર્દીભ

હઝરત બંદગીમિયાં શાહે નેઅમત (રગી.)

જ/મ-વ-નસબ

હઝરત બંદગીમિયાં શાહે નેઅમત (રગી.) હઝરત ઈમામુના વ સૈયદના સૈયદ મુહમ્મદ જૈનપુરી મેહદી-એ-મવાઉદ અલયહિસ્સલવાતો વસ્સલામ કે જલીલુકદ્ર સહાબી, અગ્રીમ મરતબત ખલીફે ઔર ઉન (૧૨) બારણ મુક્કદસ હસ્તીયોં મે તીસરે ગીને ગાએ હોય. જ્યિનકો હઝરત મેહદી અલયહિસ્સલામ ને કટઈ જગ્તી હોને કી બશારત દી હૈ.

આપકા ઈસ્મ શારીફ(નામ મુખારક) નેઅમત (રગી.) હૈ, લેકીન હુઝૂર મેહદી (અ.સ.) સે મુલાકાત કે વક્ત પર હુઝૂર કી નજરે ફૈઝ અસર આપ પર પળી તો આપને “શાહે નેઅમત” કે નામ સે ચાદ ફરમાયા. ઉસી વક્ત સે આપ કૌમ મે “શાહે નેઅમત” કે નામ સે મશાહુર હોય.

આપકે વાલીદ કા નામ શેખ બળે ઔર એક દુસરી રિવાયત મેં મલિક બળે બતલાયા જાતા હૈ. જો શેખ બ્યાની સિદ્ધીકી થે. યાની ઉનકા સિલસિલા-એ-નસબ હઝરત અબુબકર સિદ્ધીક રગીઅલ્લાહો અન્હો સે મિલતા હૈ. આપકે વાલીદ ગુજરાત કે બાદશાહ સુલ્તાન મેહમુદ બેગડે કે દૌરે હુકુમત મેં એક બળે અમીર ઔર મનસબદાર થે-જુન પર બાદશાહ કા એતેમાદ થા.

આલમે સબાબ

વાલિદ કે ઈન્નેકાલ કે બાદ ઉનકા મનસબ (હોદા)-જો ઉનકા હક થા વો પુરા મીલના ચાહીએ થા-પર નહીં મીલા. બલ્ક કમી કે સાથ મીલા, જુસકો ચે નૌજવાન બરદાસ્ત ન કર સકા. ચું ભી ઉમ્ર કમ થી, નૌજવાની મેં

કદમ રખ્યા થા, તબીયત મેં સખ્તી થી ઔર ખ્વાહ-મ-ખ્વાહ બિલા કિસી સબબ કે રિવાયતી અંદાજ મેં કિસી કી ઈજાત વ હુરમત કરના ઉનકે બસ કી બાત નહીં થી. પહેલવાન થે ઔર સિપાહીરી ભી જાનતે થે. રઈસ બનને કી ન ખ્વાહીશ થી ઔર ન રિયાસત કી પરવાચે બાતેં તો નહીં થી. ઉન પર વાલિદ કે ઈન્ટેકાલ ઔર મનસબ મેં કમી ને જલતે પર તેલ કા કામ કિયા ઔર તબીયત મેં ઉસ દૌર કે શાહી નિઝામ હી કે જિલાફે બગાવત કે રહજાનાત પૈદા હોને લગે.

ચુનાંચે રિવાયત હૈ કે એક દફા બાતો-બાતો મેં તકરાર હો ગઈ ઔર ગુજરાત કે બળે લોગોં મેં સે સાત અફરાદ કો કત્લ કર દીયા. પચ્ચીસ-તીસ આદમીઓં કો હમવાર કર કે અપને સાથ લે લીયા ઔર હુકુમતા કો પરેશાન કરના શુરૂ કીયા. અહેમદાબાદ કે અકનાફ મેં લુંટ વ ખસોટ શુરૂ કી. કત્લો ગારતગીરી કા બાઝાર ગર્મ હો ગયા. જાહીર હે કી વો ઈસ તરફ હુકુમત કો ચેલેંજ કર રહે થે. હુકુમત અગાર ચે ઉનકી તરફ મુતવજજે હો ચુકી થી ઔર ઉનકો ગિરફતાર કરને કે લીએ દૌણ-ધૂપ જારી થી. મગાર વો કિસી કે ભી હાથ ન લગ સકે થે. એક દિન અબુલ્લાહ હબ્સી નામી શાહી ગુલામ કે લડકે કો કત્લ કર દીયા. ચે વાકિયા બહારે રાસ્ત બાદશાહ કો લલકાર થી. ફૌરન કઈ સૌ ઘોડેસવાર-જો ઈસ ફન મેં ઈન્ટેખાબ થે ઉનકી ગિરફતારી કે લીએ છરકત મેં આ ગએ, લેકીન આપને ઉનકી મુતલક પરવા નહીં કી ઔર આસપાસ કે ઈલાકો મેં હુકુમતે વક્તા કો હિરાસાં ઔર પરેશાન કરને કે કામ કો બરાબર જારી રખ્યા. સરકારી સિપાહીઓં કો આપકી હવા તક નહીં લગ સકી થી. બિલઅભિર વોહ આપકે તઅકુબ સે થક ગએ થે, ઔર ઈધર શાહે નેઅમત (રગી.) કે તરફદારો મેં બરાબર

ઈआફા હોતા ચલા જા રહા થા. કહેતે હૈ કે ઉમરા વ જાગીરદારોં બરાબર ઔર જમીનદારોં કો લુંટ કર જો માલ હાંસિલ કરતે થે વો ગરીબોં, મોહતાજો ઔર કમજોર તબકો મેં તક્સીમ કર દેતે થે. ઈસ તરફ ગરીબોં ઔર નિરે સમાજ કે હાથોં કુચલે હુવે તબકો મેં આપ હર દિલ અઝીજ ઔર મકબુલ થે.

એક દિન આપને સૌ (૧૦૦) સવાર સાથ્યિયોં કે સાથ સાંતેજ કી તરફ ચલે જા રહે થે કે આપકે તઅકુબ મેં રહનેવાળી સરકારી ફૌજ કો આપકી હુરકત કા કિસી તરફ પતા ચલ ગયા ઔર વોહ આપકી મંગીલ કા સુરાખ પાને મેં કામયાબ હો ગયે. બસ ક્યા થા....! સરકારી ફૌજ આપકે પીછે હો ગઈ. આપ અપને સાથ્યિયોં કે સાથ બરાબર આગે બઢતે જા રહે હૈને ઔર પીછે સરકારી ફૌજ કા દસ્તા તઅકુબ કરતા હુવા ચલા આ રહા હૈ.

કરીશ્મ-એ-કુદરત ઔર તોફીકે છક

એક ઐસા શાખસ જો એક અરસે સે હુકુમતે વકત કો પરેશાન કર રહા થા. જુસને કંઈ લોંગોં કો કત્લ કર દીયા હૈ. જુસને કંઈ લોંગોં કો લુટ લીયા હૈ ઔર જુસને શાહી ગુલામ કે લડકે તક કો કત્લ કર દીયા હૈ ઔર જુસકે નતીજે મેં હુકુમત કી પુરી મશીનરી ઉસકો ગિરફ્તાર કરને કે લીએ કુષ્યત કે સાથ હુરકત મેં આ ગઈ હૈ ઔર વોહ બરાબર ફૌજ કો ચકમા દે કર સાફ બચ કર નીકલ જાતા હૈ ઔર અચાનક એક વકત ઐસા આ જાતા હૈ કે વોહ શાખસ અપને સાથ્યિયોં સામેત ઉનકી નજરોં મેં આ જાતા હૈ ઔર ઉન્હેં યકીન હો જાતા હૈ કે યે અબ કિસી તરફ હમ સે બચ કર જા નહીં સકતા ઔર વોહ બહુત કરીબ સે ઉસકા તઅકુબ કર રહે હૈને કે ઐસે મેં શાહે નેઅમત (રઝી.) કે કાનોં મેં ઝોહર યા અસર કી નમાજ કી અઝાન કી

आवाज़ आती है. तअकुब के खौफ पर अल्लाह की अजमत और जलाल का ज़ज़ुबा ग़ालिब हो जाता है. बादशाह के सिपाहीयों के हाथों गिरफ्तार होने से झांचा दरबारे खुदावंदी में माझुअ होने का घ्याल दामनगीर हो जाता है और तमाम वसवसो खदसो को जो उनकी गिरफ्तार होने के तअल्लुक से यकीन की शक्ल ईजियार कर रहे थे. सर से अटक कर अल्लाहु अकबर के पुरतासिर कलमात को सुनना थुड़ कर दिया और जब मोअज़्जिन ने 'हथ अलस्सलात' कहा तो आपने साथियों से कहा की, 'अजान हो रही है- नमाज़ पढ़ लेनी चाहीए.' साथियों ने फ़ौरन् जवाब दिया, 'दुश्मन पीछे चला आ रहा है. तअकुब मुसलसल कीया जा रहा है और जरा ढकने पर पकड़ जाने का कवी अंदेशा है. ऐन हालात में यहां ढकना मुनासिब नहीं.' लेकिन ईस जवाब का भी सरदार के दिल पर कोई असर नहीं हुवा. उसने उन खुदसास की मुतलक परवा नहीं की. साथी ये देखते हुवे अपने घोड़े सरपट दौड़ाते हुवे आगे बढ़ गये के उनका सरदार घोड़े से उतर कर वुजु कर रहा है. साथियोंने भागने में आझियत समझी और सरदारने ढक कर नमाज़ पढ़ ने में अपनी सआदत जानी.

गरज आपने वुजु कीया और नमाज़ पढ़ ने में मशगुल हो गये ईतने में शाही सिपाहीयों का दस्ता करीब आ गया. देखा के एक शाख्स का घोड़ा दरभत के नीचे खड़ा हुवा है और सवार नमाज़ में मशगुल है. सिपाहीयों में आपस में गुफ्तगु होने लगी. किसीने कहा, 'यही है.' किसीने कहा, 'वो नहीं हो शकता, ऐसे नाजुक और खतरनाक लम्हात में वोह नमाज़ के लिए कैसे ढक शकता है.' किसीने कहा के, 'ईससे पुछ लेना चाहीए.' किसीने कहा के, 'वोह घोड़ों के पैरों के नशानात को देखो- जो आगे

ਬਢ ਗਏ ਹੈਂ। ਇਤਨੀ ਫੇਰ ਮੌਕੇ ਕੇ ਹਮ ਤੁਕ ਕਰ ਈਸ ਸਵਾਰ ਸੇ ਪੁਛ ਕਣ ਕਰੋਂ ਵੋਹ ਲੋਗ ਔਰ ਆਗੇ ਬਢ ਜਾਂਦੇਗੇ ਔਰ ਹਮਾਰੀ ਦਸ਼ਤੇਰਸ ਸੇ ਬਾਹਿਰ ਹੋ ਜਾਏਗੇ।' ਯੇ ਕੋਣ ਕਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਅਪਨੇ ਧੋਡੀ ਕੋ ਏਗ ਦੀ ਔਰ ਆਗੇ ਬਢ ਗਏ।

ਮੇਹਈ ਅਲਿਯਾਹਿਸਲਾਮ ਸੇ ਮੁਲਾਕਾਤ

ਆਪਨੇ ਜਬ ਅਪਨੀ ਨਮਾਜ ਖਤਮ ਕੀ ਔਰ ਕਿਸੀ ਸੇ ਪੁਛਾ ਕੇ, 'ਈਸ ਜੰਗਲਮੌਂ ਅਗਾਨ ਕਿਸਨੇ ਦੀ?' ਉਸਨੇ ਕਹਾ ਕੇ, 'ਮੁਤਵਕਕਲੋਂ ਕੀ ਏਕ ਜਮਾਅਤ-ਯੋ ਅਫੇਮਦਾਬਾਦ ਸੇ ਆਈ ਹੈ। ਉਸਕਾ ਸਰਦਾਰ ਸੈਚਦ ਮੁਹਮਦ ਜੈਨਪੁਰੀ ਹੈ। ਈਸ ਜਮਾਅਤ ਕੋ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਨੇ ਅਫੇਮਦਾਬਾਦ ਸੇ ਈਖਰਾਜ ਕਰ ਦੀਥਾ ਹੈ।' ਯੇ ਸੁਨਨੇ ਹੀ ਆਪਕੇ ਇਲਿਮੋਂ ਸਾਲਾਰੇ ਜਮਾਅਤ (ਮੇਹਈ ਅ.ਸ.) ਸੇ ਮੀਲਨੇ ਕੀ ਘਾਹਿਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੁੰਦਿ।

ਆਪ ਉਸ ਦਾਤਾਰੇ ਕੇ ਕਰੀਬ ਆਏ ਤੋ ਏਖਾ ਕੇ ਤਮਾਮ ਲੋਗ ਫਟੇ-ਪੁਰਾਨੇ ਕਪਡਾਂ ਮੌਂ ਹੈਂ, ਲੇਕਿਨ ਉਨਕੇ ਚੇਹਰੋਂ ਪਰ ਅਨਵਾਰੇ ਈਲਾਹੀ ਚਮਕ ਰਹੇ ਹੈਂ ਔਰ ਐਲਾਨ ਕਰ ਰਹੇ ਹੈਂ ਕੇ ਯੇ ਅਲਲਾਹਵਾਲੋਂ ਕੀ ਜਮਾਅਤ ਹੈ। ਆਪਨੇ ਏਕ ਫਕੀਰ ਸੇ ਪੁਛਾ ਕੇ, 'ਤੁਮਹਾਂ ਸਰਦਾਰ ਭੀ ਕੋਈ ਹੈ?' ਫਕੀਰ ਨੇ ਆਪਕੀ ਰਹਬਰੀ ਹੁਝੂਰ ਮੇਹਈ (ਅ.ਸ.) ਕੀ ਤਰਫ ਕੀ ਔਰ ਆਪਕੀ ਛਾਤ੍ਰਤ ਕੀ ਬਿਦਮਤੇ ਅਕਦਸ ਮੌਂ ਪਛੂੰਚਾ ਦੀਥਾ ਗਿਆ। ਈਮਾਮ (ਅ.ਸ.) ਨੇ ਆਪਕੀ ਏਖਤੇ ਹੀ ਬਗੈਰ ਪੁਛੇ ਆਪਕੇ ਨਾਮ ਸੇ ਪੁਕਾਰਾ ਔਰ ਨਜ਼ਰੇ ਫੇਝ ਅਚਰ ਨੇ ਅਪਨਾ ਕਾਮ ਕੀਯਾ। ਤਮਾਮ ਬੁਰਾਈਆਂ ਮਹਿ ਹੋ ਗਈ। ਕਦਮੋਂ ਪਰ ਗਿਰ ਗਏ।

ਦੂਜੀ ਰਿਵਾਯਤ ਮੌਂ ਮੁਲਾਕਾਤ ਕਾ ਹਾਲ ਈਸ ਤਰਫ ਲੀਖਾ ਹੈ ਕੇ ਜਬ ਸ਼ਾਹੇ ਨੇ ਅਮਤ (ਰਐਲੀ) ਹੁਝੂਰੇ ਮੇਹਈ (ਅ.ਸ.) ਮੌਂ ਤਥਾਰੀਫ ਲਾਏ ਵੋ ਅਚਰ ਕਾ ਵਕਤ ਥਾ ਔਰ ਮੇਹਈ (ਅ.ਸ.) ਛਾਬੇ ਆਵਤ ਬਚਾਨੇ ਕੁਰਾਅਨ ਫਰਮਾ ਰਹੇ ਥੇ। ਬਚਾਨ ਸੁਨਕਰ ਮਿਥਾਂ ਸ਼ਾਹੇ ਨੇ ਅਮਤ ਅਪਨੇ ਸੇ ਬਾਹਿਰ ਹੋ ਗਏ ਅਪਨੇ ਅਫੂਅਲੇ

કબીહા કો યાદ કરે રોને લગે ઔર જબ મગારિબ કી નમાજ હો ચુકી તો આપ મેહંદી (અ.સ.) કે કદમોં પર ગિર પડે ઔર રો-રો કર અર્જ કીયા, ‘મુજસે બડા ગુનેગાર કોઈ નહીં મૈં અપને ગુનાહોં કો કિસ તરફ મુઆફ કરા શકતા હું.’ આપને ફરમાયા, ‘ખુદા-એ-તાખાલા ગફુર્રહીમ હૈ. ખુદા કે ગુનાહ જો કીયે હૈને ખુદા સે મુઆફ કરાવ. મખલુક કે ગુનાહોં કો મખલુક સે મુઆફ કરાવ.’

કુદ્દકુલ ઈબાદ કી તાકીદ

ઈમામ અલયહિસ્સલામ કે ઈશ્રાફ કે મુતાબિક શાહે નેઅમત (રહી.) અપને તમામ દાવેદારોં કે પાસ ગાએ ઔર કહા, ‘મુજસે અપના બદલા લે લો.’ સબસે પહેલે હાથ બાંધે હુવે નંગી તલવાર હાથ મેં લીએ હુવે ઉસ અબ્દુલ્લાહ હબ્સી કે ઘર ગાએ, જુસકે લડકે કો કત્લ કીયા થા ઔર આવાજ દી. પહેલે વોહ આપકી આવાજ સુનકર ઔર આપકી નંગી તલવાર દેખકર ઘબરાયા. ફીર જબ ગૌર સે દેખા કે યે વોહ શાહે નેઅમત નહીં હૈ, તો ઘર સે બાહિર આયા ઔર આપકે ઢબ્ઢ હો ગયા. આપને અપની તલવાર ઉસકે હાથ મેં દે દી ઔર કહા, ‘તેરે લડકે કો મૈને કત્લ કીયા હૈ. તુ મુજસે કિસાસ (બદલા) લે ઔર મેરી ગરદન માર.’ યે કેહ કર ગરદન જુકા કર ખડે હો ગાએ. અબ્દુલ્લાહ કો હૈરત હુઈ કે ઐસે સરકશ શાખ્સ કી હાલત ઈસ તરફ બદલ જાના કે વોહ સરનિંગુ હો જાએ-મામુલી બાત નહીં હૈ. ઈસમેં ચકીનન્ કોઈ બડા લેણ હૈ. પુછા, ‘તુમને કબ તૌબા કર લી.’ કહા, ‘હારત સૈયદ મુહમ્મદ જૈનપુરી સે.’

ભીવી કે હક કી અદાયગી

ਬੈਅਤ ਕਰ ਲੇਨੇਂ ਕੇ ਬਾਅਦ ਯੇ ਸੁਨਨੇ ਹੀ ਉਸਕੇ ਦੀਲ ਮੌਜੂਦਾ ਪੈਂਦਾ ਹੋ ਗਯਾ। ਪਛੇਲੇ ਤੋਂ ਉਸਨੇ ਆਪਕਾ ਕਸੂਰ ਔਰ ਕਿਸਾਸ ਮੁਆਫ਼ ਕਰ ਦੀਥਾ ਔਰ ਝੀਰ ਮੇਹਈ (ਅ.ਸ.) ਕਾ ਪਤਾ ਪੁਛਾ, ਤਾਂ ਕੇ ਵੋਹ ਖੁਦ ਭੀ ਉਸ ਨੇਅਮਤ ਦੇ ਮਾਲਾ ਮਾਲ ਹੋ ਜਾਏ, ਜੁਸ ਦੇ ਹਤਾਹ ਨੇਅਮਤ (ਰਐ.) ਕਾ ਦਾਮਨ ਭਰਾ ਹੁਵਾ ਥਾ। ਹਤਾਹ ਨੇ ਸਾਂਤੇਜ ਕਾ ਪਤਾ ਦੀਥਾ। ਵੋਹ ਸੀਧਾ ਵਹਾਂ ਪਛੋਂਚਾ, ਲੇਕਿਨ ਮੇਹਈ (ਅ.ਸ.) ਵਹਾਂ ਦੇ ਰਵਾਨਾ ਹੋ ਰਹੇ ਥੇ। ਉਸਨੇ ਪਟ੍ਠਨ ਜਾ ਕਰ ਮੇਹਈ (ਅ.ਸ.) ਦੇ ਮੁਲਾਕਾਤ ਕੀ। ਈਸ ਤਰਹ ਸ਼ਾਹੇ ਨੇਅਮਤ (ਰਐ.) ਨੇ ਫਰਦਨ-ਫਰਦਨ ਹਰ ਏਕ ਅਪਨੇ ਦਾਵੇਦਾਰ ਦੇ ਮੀਲ ਕਰ ਅਪਨਾ ਕਸੂਰ ਮੁਆਫ਼ ਕਰਵਾਯਾ। ਉਸਕੇ ਬਾਅਦ ਮਕਾਨ ਜਾ ਕਰ ਦੋਨੋਂ ਬੀਵੀਓਂ ਕੋ ਛਕ ਅਦਾ ਕਰ ਦੀਥਾ ਔਰ ਕਹਾ ਕੇ, ‘ਬੰਦਾ ਅਭ ਸੈਧਦ ਮੁਹਮਦ ਕੀ ਗੁਲਾਮੀ ਮੌਜੂਦਾ ਆਂਦੇ ਹਨ ਆਂਦੇ ਕੀ ਬਾਗ ਹਤਾਹ ਸੈਧਦ ਮੁਹਮਦ (ਮੇਹਈ-ਏ-ਮਵਤੀਏ) ਦੇ ਹਾਥਾਂ ਮੌਜੂਦ ਹੈ ਔਰ ਤੁਮਕੋ ਇੱਖਿਤਿਆਰ ਹੈ ਜਹਾਂ ਚਾਹੇ ਰਹੀ। ਬੰਦੇ ਕਾ ਤੁਮ ਪਰ ਜ਼ਬਰ ਨਹੀਂ।’ ਯੇ ਕਹਾ ਔਰ ਮੇਹਈ (ਅ.ਸ.) ਕਾ ਪਤਾ ਪੁਛਤੇ ਹੁਏ ਪਟ੍ਠਨ ਜਾ ਕਰ ਆਪ ਦੇ ਮੁਲਾਕਾਤ ਕੀ। ਤਕੋਂ ਦੁਨਿਆ ਕੀ ਔਰ ਆਪਕੀ ਸੋਹਭਤ ਦੇ ਫੈਜੇ ਮੰਗੀਲਤ ਇੱਖਿਤਿਆਰ ਕੀ। ਨ ਸਿੱਖ ਖੁਦਾ ਬੀਂ ਬਨੇ ਬਲਿਕ ਖੁਦਾਨੁਮਾ ਬਨ ਗਏ।

ਫਾਈਲ ਔਰ ਮਰਾਤੀਬ

ਹਤਾਹ ਬੰਦਾਗੀਮਿਆਂ ਦਾਹੇ ਨੇਅਮਤ (ਰਐ.) ਨੇ ੨੮ ਬਰਸਕੀ ਉਮਰ ਮੌਜੂਦਾ ਕੀ ਔਰ ਹੁਝੂਰ ਮੇਹਈ (ਅ.ਸ.) ਕੀ ਸੋਹਭਤ ਇੱਖਿਤਿਆਰ ਕੀ। ਈਸ ਤਰਹ ਕੇ ਝੀਰ ਆਪ ਦੇ ਜੁਦਾ ਹੀ ਨ ਹੁਏ। ਬ-ਜੁਝ ਉਸ ਮੌਕੇ ਕੇ ਹੁਝੂਰ ਮੇਹਈ-ਏ-ਮਵਤੀਏ (ਅ.ਸ.) ਨੇ ਆਪਕੋ ਅਪਨੇ ਹੁਕਮ ਦੇ ਗੁਜਰਾਤ ਰਵਾਨਾ ਫਰਮਾਯਾ ਥਾ। ਮੇਹਈ (ਅ.ਸ.) ਕੇ ਸਾਥ ਆਪਕੀ ਸੋਹਭਤ ਕੀ ਮੁਦਤ ਸਾਤ ਸਾਲ ਰਹੀ ਔਰ

મેહદી (અ.સ.) કે વિસાલ કે બાદ આપ ચૌબીસ યા પચ્ચીસ બરસ જિંદા રહે.

આપકા દાયરા પટુન, જાલોર, અહેમદાબાદ (ગુજરાત કે ઈલાકો મેં) ઔર એહમદનગર (ખાનદેશ કે ઈલાકો મેં) રહા.

ઈમામ (અ.સ.)ને આપકો “મર્દ કલ્લાશ ફરમાયા” હૈ. ઈમામ (અ.સ.) ને આપકો “મિકરાઝ બિદઅત” ફરમાયા.

ઈમામ (અ.સ.) ને ફરમાયા કે, ‘હમ ઔર ભાઈ નેઅમત તવક્કુલ કે મૈદાન મેં ઘોડે દૌડાએ. કુછ ફર્ક ન થા, મગાર દો કાન હી.’

ઈમામ (અ.સ.) ને ફરમાયા કે, ‘મિયાં નેઅમત વિલાયત કે ઉમર હૈને.’

ઈમામ (અ.સ.) ને મિયાં શાહે નેઅમત (રાજી.) કે કંધે પર હાથ માર કર ફરમાયા કે, ‘મિયાં નેઅમત મર્દ મર્દના હૈને.’

આપકા કદમ હંમેશા અજીમત ઔર આલિયત પર હૈ, બલ્લે અપને દાયરે મેં ભી આલિયત પર હી અમલ હુઅા કરતા થા. કેહેતે હૈને કે જબ તક કુકરાઓ મેં ઈજતરાર ન હોતા-કિસી કી કુતુહ કુબુલ નહીં ફરમાતે થે.

જબ હઝરત મેહદી (અ.સ.) કા વિસાલ હુઅા ગુસ્લ કે બાદ જો પાની નાફ મેં રહ ગયા થા-હઝરત શાહે નેઅમત (રાજી.) ને ઉસકો પી લીયા. હઝરત મેહદી (અ.સ.) ને એક મરતબા આપસે ફરમાયા, “તું મુઝ લોળ ન લોળ, હું તુઝ લોળ નિહાર” ચાને ‘તું મુઝે ચાહે ન ચાહે, મૈં તુઝે ચાહને વાલા હું.’ વાકિઓ કી તફસીલ જેલમેં દી જાતી હૈ.

રિવાયત હૈ કે મેહદી (અ.સ.) ને ઠૃણ સે હઝરત બંદગીમિયાં શાહે નેઅમત (રઝી.) કો ગુજરાત કી તરફ થે અટકાઓ કેછ કર રવાના ફરમાયા કે “આને વાલોં કો અપને સાથ લાઓ.”

આપને હઝરત બંદગીમિયાં સૈયદ ખૂદમીર સિદ્દીકે વિલાયત (રઝી.) કો ભી ગુજરાત જાને કા હુકમ દીયા. આપને જબ ઉજર કીયા કે, ‘મેરા કોઈ વહાં નહીં હૈ. બંદે કો ખિદમત ઔર સોહબત સે કયું દુર કીયા જા રહા હૈ.’ તો આપને ફરમાયા “દર રફતન શુમા મકસુદે ખુદા અસ્ત” ‘તુમ્હારે જાને મેં મકસુદે ખુદા હૈ.’

ઉસ વકત તક હઝરત બંદગી મીરાં સૈયદ મેહમુદ સાનીયે મેહદી (રઝી.) શાહી ખિદમત મેં થે. ઔર હુઝૂર મેહદી (અ.સ.) સે કસબ કી ઈજાઝત લે કર મુલાઝીમત ઈજિત્યાર કરને કે બાદ આપકી મેહદી (અ.સ.) સે મુલાકાત નહીં હુઈ થી. વેસે ખતો કિતાબત કા સિલસિલા જારી થા. ઈસ દૌરાન સાનીયે મેહદી (રઝી.) ને ખ્વાબ દેખા ઔર તથ કર લીયા કે મુલાઝીમત છોળકર મુજે આકા કી ખિદમત મેં ચલે જાના હૈ. આપકી હરમે મોહતરમ બીબી કદબાનું (રઝી.) ને ભી આપકે સાથ ચલને પર આમદગી જાહીર કી. સારા રહાઈસી સામાન ઔર ઝેવર ફરોખ્ત કર કે તનખ્વાહેં કર્ઝી જાત વગેરા અદા હુવે ઔર હઝરત મેહદી (અ.સ.) કી ખિદમત મેં જાને કે ઈરાદે સે આપ ચાંપાનેર સે રવાના હો ગએ. રાસ્તે મેં રાધનપુર મેં આપ મહઝ ઈસ વજહ સે ઠહેર ગએ કે આઈન્દા સફર કે લીએ આપકે પાસ જાદેરાહ નહીં થા. ઉન્હી દીનોં મેં હઝરત બંદગીમિયાં શાહે નેઅમત (રઝી.) પહેલે ઔર હઝરત બંદગીમિયાં સૈયદ ખૂદમીર (રઝી.) ઉનકે બાદ ફરાહ મુખારક જાતે હુએ રાધનપુર તશરીફ લાએ.

હારત બંદગીમિયાં શાહે નેઅમત (રઝી.) કે પાસ ગુજરાત સે મુરીદોં ને ઉમુમન સુલતાન મહેમુદ બેગડા કી બહેન રાજે મુરાદી ને બહુત કુછ તહાઈફ નજરાને વગૈરા થે-જો ઈમામ (અ.સ.) કી જિદમત મેં પેશ કરને કી ગરજ સે દીયે ગયે થે. જબ હારત સાનીયે મેહદી (રઝી.) કો શાહે નેઅમત (રઝી.) કી આમદ કી ઈતેલા મીલી તો આપને ઉનસે મીલકર અપના હાલ સુનાયા ઔર ફરાહ મુખારક હારત કી જિદમત મેં જાને કે લીએ બ-તૌરે ખર્ચે સફર આપને શાહે નેઅમત (રઝી.) સે અડરી મદદ કા મુતાલેબા કીયા. હારત શાહે નેઅમત (રઝી.) ને જવાબ દીયા કે, ‘બંદે કે પાસ ભી જાદેરાહ થોડા હી હૈ. અબ રહી વો રકમ જો જિદમતે મવઊદ મેં પેશ કરને કી ગરજ સે મેરે પાસ હૈ વોહ અમાનત હૈ. મૈં ઉસે હુઝૂર કી જિદમત મેં હી પેશ કરુંગા. બંદા અમાનત મેં ખ્યાતન નહીં કરતા.’ ઈસ જવાબ સે હારત સાનીયે મેહદી (રઝી.) કો ઈસ અંદેશો સે રંજ હુવા કે અબ હુઝૂર મેહદી (અ.સ.) કી જિદમત મેં પહોંચને કી ક્યા સુરત હો સકતી હૈ, જબકે મેહદી (અ.સ.) સે જ્યાદા કરીબ રહેનેવાલે હારત શાહે નેઅમત (રઝી.) ને આપકી ઈમદાદ ઉસ માલ મેં સે નહીં કી જો આપકે વાલીદ માજુદ મેહદી (અ.સ.) કે નામ કી થી. ઉસકે બાદ હારત બંદગીમિયાં સૈયદ ખુદમીર (રઝી.) રાધનપુર તશરીફ લાયે. મિયાં કો જબ ઈન હાલાત કા ઈલ્મ હુવા તો આપને પેશ કદમી ફરમાં કર ખુદ સાનીયે મેહદી (રઝી.) કે પાસ તશરીફ લે ગયે ઔર હાલાત કે તકાજે ઔર વક્ત કી નજાકત કે પેશો નજર આપને વોહ સબ આપકે હવાલે કર દિયા જો સુલ્તાન કી બહેન રાજેસોન કે અલાવા દુસરે અકીદતમંદાને મેહદી ને હુઝૂરે મેહદી (અ.સ.) મેં પેશ કરને કી ગરજ સે આપકો દીયા થા ઔર યે કહા કે, ‘ખુદા કા શુદ્ધ હૈ કે

અલ્વાહ ને ઈસી મુકામ પર ઈસ જીમેદારી સે સબકદોસ કરા દિયા. માલ કા વારિશ મુજે યહીં મિલ ગયા. યે સબ આપકા હૈ. હસબે ઝુડૃત આપ હી કાફલે વાલોં પર ખર્ચ કીજુએ.’

ઈસ જબાબ સે હઝરત સાનીયે મેહદી (રગી.) કી ખુશી ફીતરી બાત થી, કયું કે ઈસ સે ખિદમતે મેહદી (અ.સ.) મેં જલ્દ-અગ્ર-જલ્દ પહોંચ જાને કી દિલી આરગ્રૂ પુરી હોને કા સામાન મિલ ગયા થા.

ઉસકે બાદ કુછ લોગ મેહદી (અ.સ.) કી ખિદમત મેં જાને કે ઈરાદે સે હઝરત શાહે નેઅમત (રગી.) કે પાસ આએ. હઝરત શાહે નેઅમત (રગી.) ને ઉનકો અપને સાથ કર લીયા ઔર રાસ્તે મેં ઉન પર ખર્ચ ભી કીયા. મેહદી (અ.સ.) કી ખિદમત મેં પહોંચ જાને કે બાદ હઝરત શાહે નેઅમત (રગી.) ને સફર કે પુરે ખર્ચ કા હિસાબ ઔર બાકિયા માલ પેશ કીયા.

હઝરત સાનીયે મેહદી (રગી.) ને મેહદી (અ.સ.) સે સારા વાકિઆ બચાન કિયા. હઝરતને ફરમાયા કે, ‘કયા શાહે નેઅમત કો ગુજરાત કી મિસાલ યાદ નહીં કે કેહ્તે હૈને કે બેટા બાપ કા વારિસ હોતા હૈ.’

રિવાયત હૈ કે બંદગીમિયાં શાહે નેઅમત (રગી.) યે સુનકર રંજુદા હો કર એક મસ્જિદ મેં (જો જંગલમેં થી) ચલે ગએ. હઝરત મીરાં (અ.સ.વ.) તશરીફ લે જા કર મિયાં શાહે નેઅમત (રગી.) કા હાથ પકડ કર લાએ ઔર યે ફરમાયા કે “તુ મુજે લોળ ન લોળ હું તુજ લોળ નિહાર” ‘તુ મુજે ચાહે ન ચાહે, મૈં તુઝે ચાહને વાલા હું.’

ਛਾਰਤ ਸ਼ਾਹੇ ਨੇਅਮਤ (ਰਐ.) ਕੀ ਰੰਜੁਦਾਂਗੀ ਕਾ ਸਬਬ ਯੇ ਏਹਸਾਸ ਥਾ ਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂਨੇ ਸਿੱਖ ਨਫਸੇ ਮਸਅਲੇ ਕੋ ਟੇਖਾ ਔਰ ਹਾਲਾਤ ਕੇ ਤਕਾਝੇ ਕੋ ਕਿਧੁਂ ਨਾਝਰ ਨਹੀਂ ਰਖਿਆ।

ਛਾਰਤ ਸ਼ਾਹੇ ਨੇਅਮਤ (ਰਐ.) ਦੇ ਮੁਤਾਲਿਕ ਔਰ ਮਰਵੀ ਚਾਂਦ ਨਕਲਿਧਾਤ

(੧) ਛਾਰਤ ਬੰਦਗੀਮਿਥਾਂ ਸ਼ਾਹੇ ਨੇਅਮਤ (ਰਐ.) ਦੇ ਏਹਲਿਧਾਤ ਨੇ ਦਾਧਰਾਨੇ ਕਹਾ ਕੇ, ‘ਨਥੇ ਆਦਮੀ ਆਤੇ ਹੈਂ। ਉਨਕੇ ਲੀਏ ਬਚਾਨ ਆਹੀਸਤਾ ਕੀਝੁਅੇ।’ ਮਿਥਾਂ ਸ਼ਾਹੇ ਨੇਅਮਤ (ਰਐ.) ਨੇ ਫਰਮਾਯਾ ਕੇ, ‘ਮੇਹਈ ਕੀ ਸੋਹਭਤ ਮੈਂ ਬਂਦੇ ਕੀ ਢਾਢੀ ਸੁਫੇਦ ਹੁਈ, ਤੁਮ ਬਂਦੇ ਕੋ ਸੀਖਾਤੇ ਹੋ....! ਦੁਨਿਆ ਕਾ ਤਾਲਿਬ ਬਂਦੇ ਕੇ ਪਾਸ ਆਏ-ਏਕ ਵਾਰ ਦੀ ਟੁਕੁਕੇ। ਅਗਰ ਰਹਾ ਤੋ ਖੁਸ਼ਨਸੀਬ ਔਰ ਅਗਰ ਭਾਗ ਗਿਆ ਤੋ ਬਲਾ ਗਈ। ਬੰਦਾ ਤਾਲਿਬੇ ਦੁਨਿਆ ਕੇ ਨਫਸ ਕਾ ਤਾਬੇ ਨ ਹੋਗਾ। ਛਕਕ ਅਕਸਰ ਲੋਗੋਂ ਕੋ ਪਸੰਦ ਨਹੀਂ ਆਤਾ। ਬਂਦੇ ਕਾ ਕਾਮ ਛਕਕ ਅਦਾ ਕਰਨਾ ਹੈ।’

(੨) ਛਾਰਤ ਬੰਦਗੀਮਿਥਾਂ ਸ਼ਾਹੇ ਨੇਅਮਤ (ਰਐ.) ਨੇ ਫਰਮਾਯਾ ਕੇ ‘ਏਕ ਮੁਰਦਾਰ ਘਾਰ ਮੁਸਲਮਾਨ ਹੋ ਗਿਆ ਥਾ। ਏਕ ਰੋਝ ਮੁਰਦਾਰ ਘਾਰਾਂ ਕੇ ਘਰ ਗਿਆ। ਏਕ ਧੰਟਾ ਉਨਕੇ ਪਾਸ ਬੈਠਾ। ਉਸਕੇ ਬਾਅਦ ਖਡਾ ਹੁਵਾ।’ ਉਨ੍ਹਾਂਨੇ ਕਹਾ ਕੇ, ‘ਹਮਾਰੇ ਘਰ ਦੇ ਕੁਇ ਖਾ ਕਰ ਜਾ।’ ਉਸਨੇ ਕਹਾ, ‘ਮੈਂ ਮੁਸਲਮਾਨ ਹੁਣ। ਤੁਮਹਾਰੇ ਘਰ ਮੈਂ ਕੇਂਦੇ ਖਾਉਂ...।’ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕਹਾ, ‘ਆਟਾ ਲੇ ਔਰ ਨਿਆ ਬਰਤਨ ਕੁੰਭਾਰ ਦੇ ਖਰੀਦ ਔਰ ਖੁਦ ਪਕਾ।’ ਈਸੀ ਤਰਫ਼ ਉਸਨੇ ਰੋਟੀ ਅਪਨੇ ਹਾਥ ਦੇ ਪਕਾਈ ਔਰ ਖਾਨੇ ਕੇ ਲੀਏ ਬੈਠਾ। ਰੋਟੀ ਤੱਖੀ ਥੀ। ਕਹਾ, ‘ਤੁਮਹਾਰੇ ਘਰ ਮੈਂ ਕੁਇ ਸਾਲਨ ਹੈ?’ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕਹਾ, ‘ਜੋ ਕੁਇ ਤੁਂ ਜਾਨਤਾ ਹੈ ਵਹੀ ਸਾਲਨ (ਮੁਰਦਾਰ ਕਾ ਸਾਲਨ) ਰਖਤੇ ਹੈਂ।’ ਕਹਾ, ‘ਥੋਗਾ ਸੋਰਭਾ ਲਾਵ।’ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਲਾ ਦੀਥਾ। ਰੋਟੀ ਸੋਰਬੇ ਦੇ ਖਾਈ ਔਰ ਮੁਰਦਾਰ ਘਾਰਾਂ ਮੈਂ ਮੀਲ ਗਿਆ।

(3) હિન્ડુનીમિયાં સૈચદ ખુંદમીર (રઝી.) ઔર હિન્ડુનીમિયાં શાહે નેઅમત (રઝી.) ને ફરમાયા, ‘અગાર કોઈ હમારી જાત મેં મેહદી કે ભિલાફ કોઈ ચીજ દેખે ઔર હમારા દામન ન પકળો તો હમ કયામત કે દિન ઉસકા દામન પકડેંगે.’

(4) હિન્ડુનીમિયાં શાહે નેઅમત (રઝી.) ને ફરમાયા, ‘જુસને ખુદા-એ-ત્રાલા કી રાહ ઈજ્જિયાર કરને કે બાદ દુનિયા કો તલબ કીયા તો વોહ મૂરતદ હૈ. યહાં તક કે ઉસ કામ કો તર્ક કરે ઔર ખુદ પર હરામ જાને (વોહ કામ) ઔર તૌભા કરે તો ખુદા-એ-ત્રાલા ઉસકો બખ્શો.’

(5) હિન્ડુનીમિયાં શાહે નેઅમત (રઝી.) જંગલ મેં જા રહે થે ઔર દસ સિપાહી ભી નોકરી કી તલાશ મેં જા રહે થે. શાહે નેઅમત (રઝી.) ને પુછા, ‘કહાં જાતે હો?’ ઉન્હોને કહા, ‘નોકરી કે લીએ જાતે હું.’ મિયાં શાહે નેઅમત (રઝી.) ને ફરમાયા, ‘હમ તુમકો નોકર રખ લેતે હું.’ ઉન્હોને કુબુલ કીયા તો દાયરે મેં લાએ. નોકરોં ને અપને ઘોડોં કો અલાયહીદા રખ્યા. મિયાં શાહે નેઅમત (રઝી.) ને ઉનકો તલ્કીન કી. હુજરોં મેં બિઠાયા ઔર ફરમાયા, ‘હમારા કામ યે હૈ, તુમ ભી કરો (અલ્લાહિકા ઝીક કરો.) મૈંને હરરોજ જો કુછ દેને કા વાયદા કીયા હૈ, શામ હોતે હી દેતા હું.’ જો કુછ ખુદા-એ-ત્રાલા ભેજતા, ઉનકો દે દેતે. જુસ વકત કુછ ન હોતા તો કર્જ કર કે દેતે. દાયરે કે ભાઈઓં ને હિન્ડુની સે અર્જ કીયા કે, ‘આપ કીતને દિન ઈસ તરફ સે કર્જ કરોગે.’ હિન્ડુનીને ફરમાયા, ‘કલ માલુમ હો જાએગા. અગાર યે લોગો ખુદા કે તાલિબ હું તો હરગિઝ તન્ખવાહ કુબુલ નહીં કરેગો. અગાર દુનિયા કે તાલિબ હું તો દાયરે મેં ન રહ

શકેંગે.' ઈસકે બાદ સાત અસખાસ ખુદા પર ભરોસા કર કે રહે ઓર તીન અસખાસ ભાગ ગાએ.

(૭) હિન્ડુના મિયાં શાહે નેઅમત (રઝી.) ને ફરમાયા કે, 'ખુદા-એ-ત્રાલા ને ઈસ જમાને મેં બંદે સે બાતિની તકવા કામિલ અતા કીયા હૈ.' ઉસકે બાદ આપ કાબતુલ્લાહ તશરીફ લે ગાએ.

(૮) હિન્ડુના મિયાં શાહે નેઅમત (રઝી.) બાંધી નહી રખતે થે, કયું કે હિન્ડુના મેહદી (અ..સ) ભી બાંધી નહી રખતે થે. મિયાં શાહે નેઅમત (રઝી.) મેહદી (અ.સ.) કે તાબ-એ-તામ થે.

(૯) હિન્ડુના મિયાં શાહે નેઅમત (રઝી.) ને ફરમાયા કે, 'મુખ્તાઈ-એ- તાલિબે ખુદા કે લીએ હુજરે સે બાહિર જાને મેં બહુત નુકશાન હૈ, કયું કે હર ચીજ કો દેખતા હૈ તો ઉસકી આરજુ કરતા હૈ. પરેશાન હો જાતા હૈ, લેકીન અગાર મૂન્ઠાઈ જાતા હૈ તો હર કદમ પર કુદરત કી શાહાદત દેતા હૈ. કયું કે હર ચીજ કો દેખતા હૈ. અગાર નફ્સ ખતરા લાતા હૈ તો ઉસકી નફ્સ કરતા હૈ ઓર ઉસ પર અમલ નહી કરતા. બાજાર કો જાને સે ઉસકા કોઈ નુકશાન નહી હોતા.'

(૧૦) હિન્ડુના મિયાં શાહે નેઅમત (રઝી.) કે ઘર મેં સે એક બિરાદર કો કહા કે, 'નાળા લા દો.' મિયાં શાહે નેઅમત (રઝી.) ને દેખા ઓર પુછા, 'કહાં જાતે હો?' બિરાદરને કહા, 'એક પૈસે કા નાળા મંગવાયે હૈન.' ઉસ પૈસે કો મિયાં ને લે લીયા ઓર બીબી કો ફરમાયા કે, 'એક પૈસે કા સન તુમ્હારે લીએ ઓર બહેનોં કે લીએ કાફી હૈ. બાકી સન ખુદા કી રાહ મેં દે દો.' બીબીને ઉસ પર અમલ કીયા. હિન્ડુના મિયાં શાહે નેઅમત (રઝી.) એહલિયા ને દાયરા કો લાને કે લીએ જાલોર ગાએ. તમામ

अस्खास दायरे से बाहिर हो गए. तमाम मई और औरतें आ गईं. मियां नेअमत (रजी.) ने पुछा, ‘क्या कोई शप्स दायरे में रह गया है?’ बिरादरों ने कहा, ‘तमाम लोग आ गए हैं.’ मियां खुद ही दायरे में गए. देखा एक माअजूर बुढ़ी रह गई है. मियां शाहे नेअमत (रजी.) ने उस बुढ़ी को अपने घोड़े पर बिठा कर तीन मंज़ील आए और खुद घोड़े के साथ पैदल गए और फरमाया के, ‘खुदा-ऐ-त्खाला ने हमको ईसी बुढ़ी के वास्ते लाया है.’

(१०) बंदगीमियां शाहे नेअमत (रजी.) ने फरमाया के, ‘तौबा की शर्त ऐसी है के गाय का दुध जिस तरह पीस्तान से बाहिर आता है और फिर बहुत कुछ ईरादा करते हैं के दुध पीस्तान में जाए, तो हरगीज नहीं जाता. ईसी तरह तौबा करना चाहीए.’

(११) हज़रत बंदगीमियां शाहे नेअमत (रजी.) के घर में बीबी अपनी दामनी हिफाजत से रखे थे. अपने कुर्ते का दामन सर पर ओढ़ लेते थे. मियांने फरमाया, ‘बीबी....! ऐसा अमल करो और ये दामनी खुदा की राह में दे दो.’ बीबीने वैसा ही अमल कर के दामनी खुदा की राह में दे दी.

बंदगीमियां शाहे नेअमत (रजी.) ने फरमाया, ‘नेक सोहबत ईस को केहते हैं, जुसको कोल-व-फ़अल कुरआन शरीफ़ के जिलाफ़ हो उस को मना करे, रवादारी न करे. अगर ऐसा शप्स न हो तो याहीए के मुखालिफ़ के पास जाए ता के वोह कुरआन के कोल-व-फ़अल से उसकी होशियार करे.’ हज़रत मेहदी (अ.स.) की सोहबत में हज़रत बंदगीमियां शाहे

नेअमत (रअी.) को बहुत ईअतरार था। आपके पायजामे पर चंद पेवंद लगे हुवे थे। ईस तरह के ढीला पेवंद में गुम हो गया था।

(१२) जालोर में जामेअ मस्जिद थी। बंदगीमियां शाहे नेअमत (रअी.) जा कर मस्जिद में एतेकाफ़ में बैठे।

(१३) बंदगीमियां शाहे नेअमत (रअी.) गुजरात से दक्कन की तरफ रवाना हुवे। रास्ते के दरभियान नदी का सैलाब आ गया। तमाम लोग नदी से नहीं गुअर शकते थे। मियां (रअी.) बिस्मिल्लाह केह कर नदी में कमर भराबर पानी में खड़े हो गए। और अपनी उंगलीसे पानी को ईशारा कीया तो पानी झुटा हो कर रास्ता दीया। मियां ने बिरादरों से फरमाया के, ‘तुम सब अस्खास यले जाओ।’ ईसी तरह सब बिरादर नदी से गुजर गए। ईसके बाद मियां बाहिर आए फ़िर नदी का सैलाब आया।

(१४) हज़रत बंदगीमियां शाहे नेअमत (रअी.) ने भी ईसी तरह मुआमला अयां देखा और फरमाया, ‘बंदे को आजिर झमाने के मुर्शदीन दिखलाए गए थे। ईस तरह के अजाब बहुत होता है। मुर्शदी की हवस नहीं करनी चाहीए। जुस जगह दस फ़कीर मुदुआ-ऐ-मेहदी (दिदारकी तलब) पर कायम रहें। उनकी सोहबत में रहें। अगर येह (सोहबत याफ़ताब) मुर्शदी करें तो अच्छा है वरना कोई फ़ायदा नहीं। और जुस किसी से दीन का फ़ायदा न हो तमाम तालिबाने खुदा उनकी सोहबत से उनके दुगाना से और उनकी मुस्तोखाक से खाली हैं-कोई फ़ायदा नहीं।’

(१५) बंदगीमियां शाहे नेअमत (रअी.) ने फरमाया के, ‘खुदा का तालिब चाहता है के एकदम जुदा न हों, लेकिन तालिब की खैरीयत ईसी

में है के कभी फ़िराक और कभी विशाल रहे. हंमेशा विशाल भी अच्छा नहीं. हंमेशा फ़िराक भी (नअउगु बिल्लाह) अच्छा नहीं।'

(१६) बंदगीमियां शाहे नेअमत (रजी.) ने हज़रत मेहदी (अ.स.) के हुजूर में अर्ज कीया के, 'बंदा कुछ नहीं देखता है.' हज़रत मेहदी (अ.स.) ने फ़रमाया, 'मियां नेअमत....! तुम्हारी काबेलियत बड़ी है. एक बार खुदा-ऐ-त्याला देगा. जो शाख के मञ्जूरी करता है अगर उसको उस रात में मञ्जूरी नहीं देते हैं तो कल (दूसरे दिन) नहीं आता. जो शाख के बुर्जुग है उसको चंद रोज मञ्जूरी नहीं देते हैं तो उजर नहीं करता. याकरी करता है तो उसको एक बार दे देते हैं।'

(१७) बंदगीमियां शाहे नेअमत (रजी.) एक जगह बैठे हुए थे. अक्सर बिरादर हाँगीर न थे, मगर (१६) सोलह बिरादर हाँगीर थे. बंदगीमियां शाहे नेअमत (रजी.) ने आसमान की तरफ देखकर मुश्कुराया. बिरादरों ने अर्ज कीया, 'मियां को फ़रमाने खुदा कीया हुवा है.' बंदगीमियां शाहे नेअमत (रजी.) ने फ़रमाया, 'बुराक सवारो और फ़रीश्ते बंदे के नजदीक आये हैं. देखता हुं के खुदा-ऐ-त्याला कया जाहीर करेगा?' थोड़ी देर हुई. लक्षकर आया. ज़ंग शुरू हुई. बंदगीमियां शाहे नेअमत (रजी.) और (१६) सोलह बिरादर सब उसी जगह शहीद हो गये.

(१८) बंदगीमियां शाहे नेअमत (रजी.) ने मुआमला देखा के हमने मेहदी (अ.स.) की जाते मुबारक को हमारी जात में तमाम वासिल कर लीया है, मगर सर बचा हुवा है. ये मुआमला हमने मेहदी (अ.स.) के हुजूर में अर्ज कीया, 'हज़रत ने फ़रमाया खुदा-ऐ-त्याला तुमको बंदे की कामिल पैरवी अता करें.'

(१८) હિન્મત મેહદી (અ.સ.) ને મિયાં શાહે નેઅમત (રાજી.) કો ફરમાયા કે, ‘બિદઅત કી કેંચી હૈ.’

(१९) હિન્મત મેહદી (અ.સ.) ને મિયાં શાહે નેઅમત (રાજી.) કો “કલ્લાશ” ફરમાયા ચાઅની ફાનીફિલ્લાહ બાકીબિલ્લાહ.

(૨૦) હિન્મત બંદગીમિયાં શાહે નેઅમત (રાજી.) કાબતુલ્લાહ ગાએ થે વહાં બધુત મશક્કત હુઈ. મુઆમલા દેખા કે હિન્મત મેહદી (અ.સ.) ફરમાતે હૈને કે, ‘હમારે ઔર તુમ્હારે તપ્પકલ કે દરમિયાન એક દાને કા ફર્ક રહુ ગયા હૈ.’

(૨૧) નિઝ હિન્મતને મિયાં શાહે નેઅમત (રાજી.) કો “ઈંપ્વાન” ફરમાયા.

બંદગીમિયાં શાહે નેઅમત (રાજી.) કી શાહીદત

દૌલતાબાદ સે નિઝામશાહ બાદશાહ ને અફવાજ મૌગલ સે ડર કર અપની બેગમાત કો ઔર હરમ કી દુસરી ખવાતીન કો કીલ્લ-એ-લોહગઢ કી જાનિબ (જો એક મઝબુત ઔર અમન કી જગ્ઘા થી) રવાના કિયા થા, તા કે કિલ્લે મેં ચંદ દિન ગુજારે ઔર બેગમાત કા ઈન્ટેકામ ઔર ઉની હિફાજત કા ઝીમેદાર ખ્વાજા સરા થા. જુસકા નામ કફસદારખાં બતલાયા જાતા હૈ. ઉસકો મેહદવીયોં સે અજલી બેર થા ઔર ઉસકા સીના પુરકિના મેહદવીયોં કે હસદ સે ભરા હુઅા થા. એક મરતબા દાયરે કે અકસર લોગ જંગલ સે લકળી લાને કે લીએ ગાએ હુએ ઔર હિન્મત બંદગીમિયાં શાહે નેઅમત (રાજી.) અપને ચંદ સાથિયોં કે સાથ (જુની તાદાદ (૧૬) સોલહ ઔર બાજ રિવાયતો મેં (૧૭) સતરણ ચા (૧૮) અહુરાહ બતાઈ જતી હૈ) અસર ઔર મગારિબ કે દરમિયાન જિક વ

મુશાહિદ-એ-હક મે મશરૂફ થે-કે અચાનક શાહ કે કબાઈલ કી ફૌજ કા ગુજર ઉસ નેઅમતુલ્લાહી દાયરે પર હુઅા. ઔર દુર હો જાઓ, દુર હો જાઓ કા એહેતેમામ શુઢ હુવા. હઝરત શાહે નેઅમત (રહી.) ઔર આપકે સાથ્યો કો જો મુશાહિદા ઔર મુકાશિફા મેં ગર્ક થે, ઉસકી ખબર ન હુઈ ઔર વોહ નહી ઉઠે. ફૌજ કે નાઝિર ને કત્લ કા હુકમ દે દીયા ઔર હઝરત શાહે નેઅમત (રહી.) માટે ફુકરા શાહીદ કર દીયે ગયે. એક રિવાયત મેં હૈ કે બાદ નમાજે ઈશા બુલંડ અવાજ સે તસ્બીહ કહી ગઈ, જુસકી વજહ સે આપકી શહાદત અમલમેં આઈ.

શહાદત કે વકત આપકી ઉમર શરીફ (૭૧) એકસઠ બરસ કી થી ઔર સને હિજરી ૮૩૫ થા ઔર તારીખ શાબાન મીસજુજુમ કી (૨૨) બાઈસ થી.

આપકા રોજ-એ-અતછર લોહગઢ કે દામન મે ઉસી મકામ પર હૈ. આપકી જિયારત સે મુશર્ફ હોને વાલે હઝરત તલેગાંઉ યા કામશેત સે બ-જરીયે બસ કાલે કોલોની જા સકતે હૈં ઔર વહાં સે પૈદલ રાસ્તા હઝરત કી મજાર શરીફ તક જાતા હૈ.

આપકે યું તો બહુતસે ખુલફા થે, લેકિન ઉસ મેં મશાહુર હઝરત વલી મહંમદ, હઝરત કાઝી અબ્ડુલ્લાહ, કાઝી મુનીજીબુદ્દિન બદરી મુસનિફ ‘મહાનુલ દલાઈલ’ (અરબી), કબીર મહંમદ શુજાવંદી ઔર અબ્ડુલ મોમીન સુજાવંદી રહમતુલ્લાહ અજમર્યાન હૈં.